

ὑπὸ εὐγένων καὶ ὑψηλῶν φρόνημάτων, ἀναρρίπιζετε εἰς τὰς καρδίας σας τὸ ἱερὸν πῦρ τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς χρηστότητος. Πρὸς δὲ τὴν τελειοποίησιν τῆς αἰσθηματικῆς κρίσεως, ἐὰν νυχθημερὸν ἐγκύπτοντες εἰς τὰ προγονικὰ ἀριστουργήματα, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀρδευόντες τὰς ψυχὰς σας μετὰ τὰ διαυγῆ νόματα τῆς πλαστικῆς καλλονῆς καὶ χάριτος, μανθάνετε ἐντεῦθεν τὸ μετ' ἐμβριθείας σκέπτεσθαι, καὶ τὸ περιβάλλειν τὰς ἐννοίας σας μετὰ τὰς αἰδίους ἐκείνας μορφὰς τῆς ἐντελούς ἐκφραστικότητος, αἵτινες δικαίως μαρτυροῦσι τὸ μεγαλοφυὲς καὶ μεγαλουργὸν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ, τῇ 25 Ἰανουαρίου 1862

Θ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ.

## ΔΙΑΦΟΡΑ.

**ΤΑΝΝΧΑΥΣΕΡ** (1). Ὁ εὐγενὴς Ταννχάυσερ, γερμανὸς ἱππότης, πολλὰς ἰδὼν χώρας, ἃ ἦλθε καὶ εἰς τὸ ἔρος τῆς Κυρίας Χόλλας (2) ὅπως εὗρε τὰς ὡραίας γυναῖκας καὶ ἰδὼν τὸ μέγα θαῦμα. Διατρίψαντα δὲ ἐκεῖ τινὰ καιρὸν ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ, ἡ συνείδησις ἔπεισεν αὐτὸν τέλος ὅπως κατέλθῃ πάλιν εἰς τὸν κόσμον διὸ ἀπεχειρέτισεν αὐτήν. Ἀλλ' ἡ Κυρία Χόλλα ἐκίνησε πάντα λίθον ὅπως μεταπέσῃ αὐτὸν ἤθελε μάλιστα νὰ δώσῃ αὐτῷ εἰς γυναῖκα μίαν τῶν ἰδίων συντρόφων. Ὁ δὲ Ταννχάυσερ ἀπήντησεν ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην γυναῖκα ἐπιθυμεῖ ἢ ἐκείνην ἣν εἶχε κατὰ νοῦν, ὅτι δὲν ἤθελε νὰ καίεται αἰωνίως ἐν τῇ κολλάσει, καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ περισσότερον, ἐπειδὴ ἡ υγεία αὐτοῦ ἤθελε πάθει. Καί, ἐπειδὴ ἡ Κυρία Χόλλα δὲν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ αὐτὸν, ὁ εὐγενὴς ἱππότης ἐπετίμησεν αὐτὴν μεγάλη τῇ φωνῇ καὶ ἐδεήθη τῆς οὐρανίας Παρθένου ὅπως ἀπομακρύνῃ αὐτόν.

Πλήρης μετανοίας, διεύθυνε τὰ βήματα αὐτοῦ εἰς τὴν Ρώμην πρὸς τὸν πάπαν Οὐρβανόν, θέλων νὰ ὁμολογήσῃ πάντα τὰ ἁμαρτήματα ὥστε νὰ ἐπιβληθῇ αὐτῷ ἐξιλασμός καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ σωθῇ. Ὅτε ὁμῶς ἐξωμολογήθη ὅτι ὁλόκληρον ἔτος διέτριψε παρὰ τῇ Κυρίᾳ Χόλλῃ ἐπὶ τοῦ ὅρου, ὁ πάπας εἶπεν· «ὅταν ἡ ξηρὰ αὕτη βακτηρία, τὴν ὁποίαν κρατῶ εἰς τὴν χεῖρά, ἀναθάλῃ, τότε τὰ ἁμαρτήματά σου θὰ συγχωρηθῶσι, καὶ οὐχὶ ἄλλως». (3). Ὁ δὲ Ταννχάυσερ εἶπε· «Καὶ ἐν μόνον ἔτος ἂν ἐπέπρωτο νὰ ζήσω ἐπὶ τῆς γῆς, ἤθελα, ἂν ἠδυνάμην, νὰ ὑποστῶ τοιχύτην μετάνοιαν καὶ τιμωρίαν ὥστε ὁ Θεὸς νὰ μ' ἐσπλαγχνιθῇ». Καί, λυ-

πούμενος καὶ κλαίων ὅτι ὁ πάπας κατεδίκασεν αὐτόν, ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ ἐκένου εἰς τὸ σατανικὸν ὄρα· ὅπως κατοικήσῃ ἐκεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἡ Κυρία Χόλλα ὁμῶς εἶπεν αὐτῷ καλῶς ἦλθες, ὥς ἂν ὑπεδέχετο φίλον πρὸ πολλοῦ ἀπόντα.

Μετὰ ταῦτα περὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἡ βακτηρία ἀνέφυσε βλαστὸς καὶ ὁ πάπας ἐστειλε ταχυδρόμους εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ὅπως μάθωσι ποῦ εἶχεν ὑπάγει ὁ εὐγενὴς Ταννχάυσερ. Ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά· εἶχεν ἀνέλθει ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ εἶχεν ἐκλέξει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἐμελλε νὰ διαμείνῃ μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἴσως ἤθελεν ὁδηγήσῃ αὐτὸν εἰς ἄλλο μέρος.

Ὁ ἱερεὺς δὲν πρέπει νὰ ἀπελπίζῃ τὸν ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ νὰ συγχωρῇ αὐτὸν ὅταν προσφέρῃ μετάνοιαν καὶ μεταμέλειαν.

Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τῶν ἀδελφῶν Grimm.

Ταννχάυσερ ἐπιγράφεται μελόδραμά τι τοῦ περιφήμου Γερμανοῦ Ριχάρδου Οὐάγνερ, ἀποτυχὸν τὸν περελθόντα χειμῶνα ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ (grand Opéra) τῶν Παρισίων. Καὶ ἡ μὲν ἀποτυχία ὀφείλεται ἴσως μᾶλλον τῇ ἐπάρσει καὶ τῷ φιλέριδι τοῦ μουσουργοῦ, μόνην τὴν ἰδίαν μουσικὴν ἐπαινοῦντος καὶ μουσικὴν τοῦ μέλλοντος (musique de l'avenir) ἀποκαλοῦντος, ὀφείλεται δὲ καὶ τοῖς Παρισίويς, οὐδόλως ὑπομένουσι τὰς τῶν ἄλλων καὶ ἰδίως τῶν Γερμανῶν μεγαλαυχίας. Περὶ δὲ τῆς παραστάσεως τοῦ Ταννχάυσερ, μεταξὺ ἄλλων, ἀναφέρεται καὶ τὸ ἐξῆς ἀληθὲς ἀνέκδοτον.

Ἐσπέρην τινα, παιζομένην ἐμπράκτως αἰνιγμάτων (Charades en action) παρὰ τῷ αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων, ἡ σύζυγος τοῦ πρίγκηπος Μωττερνίχου, πρέσβειος παρὰ τῇ Γαλλικῇ αὐλῇ, γυνὴ εὐφροσύνῃ καὶ φιλόκαλος καὶ τοι μὴ εὐειδής, προέβαλε τῷ αὐτοκράτορι εἰς λύσιν τὸ ἐξῆς· πρῶτον, περιστείλασα τὸ ἐνδυμα αὐτῆς, προέτεινε τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπιθεῖσα αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· δεῦτερον ἔπειτα, ἐγονυπέτησε κατὰ γῆς πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τρίτον, θείσα ἐμπαικτικῶς τὰς παλάμους ἀνοικτάς ἐπὶ τῆς ῥινός, ἐσήμηνε τὴν γαλλικὴν λέξιν pique· τέλος δὲ, ὑποκλιθεῖσα ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος, ἔστη ἔπειτα εὐθυτενής. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ, ὅστις, ἔχων πεποιθῆσιν εἰς τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα πείραν αὐτοῦ, εἶχε στοιχηματίσει νὰ ἐκτελέσῃ ὅτι ἤθελεν ἀπαιτήσῃ ἡ Κυρία παρ' αὐτοῦ μὴ λύσαντος τὸ αἶνιγμα, ἀπέτυχεν ἐντελῶς μετὰ πολλὴν σκέψιν, μὴ ἐννοήσας ὅτι ἡ Κυρία Μωττερνίχου ἐπαιζεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ὀνόματος. (ἀ. Met ἐκ τοῦ ῥήματος mettre, poser. — β'. terre. — γ'. pique) ἀπώλεσε δὲ καὶ τὸ στοιχημα, ἀναγκασθεὶς νὰ παρευρεθῇ τρεῖς καὶ ἄλλες ἀλλήλῃ· εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ Ταννχάυσερ καὶ οὕτως, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἐσύρισσον καὶ ἐποδοκροτοῦν τὸ μελόδραμα, ὁ αὐτοκράτωρ, ἐμβλέπων εἰς τὸ θεωρεῖον τοῦ πρέσβειος τῆς Αὐστρίας, ἐχειροκρότει κατὰ κύρον. Ἰσως δὲ αἱ τρεῖς μόναι παραστάσεις τοῦ Ταννχάυσερ ἐγένοντο τρεῖς ὅπως ἐκτελεσθῇ τὸ στοιχημα.

(1) Ἡ Ταννχάυσερ. Ὁ Γρίμμ ἐν τῇ μυθολογίᾳ αὐτοῦ 888 σ. λέγει περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης· Ἔστι δὲ (ἡ παράδοσις) ἐν ἑκ τῶν τερπνῶν λογίων τοῦ μεσαιῶνος, ἐν ᾧ ὁ πόντος τοῦ ἀρχαίου ἔθνομος καὶ ἡ σκληρότης τοῦ χριστιανικοῦ κλήρου παθητικῶς ἐκτίθενται.

(2) Χόλλα ἐπικλήσις τῆς Φρίγγης ἢ Φρεΐας θεᾶς τοῦ ἔρωτος (ἔθεν Freitag παρασκευὴ, ἀγγλιστὶ Friday) καὶ σύζυγος Ὀδίνου ἡ Οὐδάνου· οὗ τὸ ὄνομα διατηρεῖται ἐν τῇ ἀγγλικῇ γλώσσῃ· Wednesday, ἡμέρα τοῦ Οὐδίνου ἦτοι τετάρτη.

(3) Ταῦτο ἀνενθυμίζει τὸ τοῦ Ὀμήρου.